Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (neljas koda)

18. juuli 2013*

Apellatsioonkaebus — Ühenduse sõnamärgi FISHBONE taotlus — Vastulausemenetlus — Varasem siseriiklik kujutismärk FISHBONE BEACHWEAR — Varasema kaubamärgi tegelik kasutamine — Nende täiendavate tõenditega arvestamine, mida ei esitatud määratud tähtaja jooksul — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 42 lõiked 2 ja 3 ning artikli 76 lõige 2 — Määrus (EÜ) nr 2868/95 — Eeskirja 22 lõige 2

Kohtuasjas C-621/11 P,

mille ese on Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 2. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus,

New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, varem New Yorker SHK Jeans GmbH, asukoht Kiel (Saksamaa), esindaja *Rechtsanwalt* V. Spitz,

apellant,

teised menetlusosalised:

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: P. Geroulakos,

kostja esimeses kohtuastmes

Vallis K.-Vallis A. & Co. OE, asukoht Ateena (Kreeka),

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja president L. Bay Larsen, kohtunikud J. Malenovský, U. Lõhmus, M. Safjan ja A. Prechal (ettekandja),

kohtujurist: E. Sharpston,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

olles 16. mai 2013. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

otsuse

1 Oma apellatsioonkaebuses palub New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, varem New Yorker SHK Jeans GmbH, (edaspidi „New Yorker Jeans") tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 29. septembri 2011. aasta otsuse kohtuasjas T-415/09: New Yorker SHK Jeans *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Vallis K.-Vallis A. (FISHBONE) (edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus"), millega kohus jättis rahuldamata tema hagi nõudega tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") esimese apellatsioonikoja 30. juuli 2009. aasta otsus (asi R 1051/2008-1) (edaspidi „vaidlusalune otsus"), mis käsitleb vastulausemenetlust, mille Vallis K.-Vallis A. & Co OE (edaspidi „Vallis K.-Vallis A.") algatas New Yorker Jeansi taotluse peale registreerida sõnamärk FISHBONE.

Õiguslik raamistik

Määrus (EÜ) nr 207/2009

2 Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1) kodifitseeris nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1, ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) ja tühistas selle.

3 Määruse nr 207/2009 artikkel 15 „Ühenduse kaubamärkide kasutamine" sätestab:

„1. Kui omanik ei ole ühenduse kaubamärki viie aasta jooksul pärast registreerimist ühenduses tegelikult kasutusele võtnud kaupade või teenuste puhul, mille jaoks see on registreeritud, või kui selle kasutamine on katkematu viieaastase ajavahemiku jooksul peatatud, siis rakendatakse kaubamärgi suhtes käesoleva määrusega ette nähtud sanktsioone, välja arvatud juhul, kui kasutamata jätmine on põhjendatud.

[...]"

4 Määruse nr 207/2009 IV jaotise „Registreerimiskord" 4. jao „Kolmandate isikute vastuväited ja vastulause" artikkel 42 „Vastulause menetlemine" sätestab:

„1. Vastulause menetlemise käigus kutsub [ühtlustamisamet] pooli nii sageli kui vajalik ning [ühtlustamisameti] määratud tähtaja jooksul esitama märkused teiste poolte või [ühtlustamisameti] enese edastatud teadete kohta.

2. Taotleja nõudmisel peab vastulause esitanud varasema ühenduse kaubamärgi omanik tõendama, et varasemat ühenduse kaubamärki on ühenduses tegelikult kasutatud kaupade või teenuste puhul, mille jaoks see on registreeritud, viie aasta jooksul enne ühenduse kaubamärgi taotluse avaldamist ning et see on vastulause aluseks või et mittekasutamine on õigustatud, tingimusel, et varasem ühenduse kaubamärk on selleks kuupäevaks olnud registreeritud vähemalt viis aastat. Selliste tõendite puudumise korral lükatakse vastulause tagasi. Kui varasemat ühenduse kaubamärki on kasutatud vaid osa kaupade või teenuste puhul, mille jaoks see on registreeritud, loetakse see vastulause menetlemisel ainult nende kaupade või teenuste jaoks registreerituks.

3. Lõiget 2 kohaldatakse ka artikli 8 lõike 2 punktis a osutatud varasemate siseriiklike kaubamärkide suhtes, asendades kasutuse ühenduses kasutusega liikmesriigis, kus varasem kaubamärk on kaitstud.

[...]"

5 Määruse nr 207/2009 IX jaotise „Menetlus” 1. jao „Üldsätted” artikkel 76 „Faktide kontrollimine ameti omal algatusel” sätestab:

„1. Asju menetledes kontrollib [ühtlustamisamet] fakte omal algatusel; registreerimisest keeldumise suhteliste põhjustega seotud menetlustes piirdub [ühtlustamisamet] siiski kontrollimisel osaliste esitatud faktide, tõendite ja väidetega ning esitatud nõudmistega.

2. [Ühtlustamisamet] võib mitte arvesse võtta fakte ja tõendeid, mille asjaomased pooled on esitanud hilinenult.”

Määrus (EÜ) nr 2868/95

6 Komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189), muudetud komisjoni 29. juuni 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 1041/2005 (ELT L 172, lk 4), (edaspidi „määrus nr 2868/95”) sätestab eeskirja 22 lõikes 2:

„Kui vastulause esitaja peab tõendama kasutamist või näitama, et mittekasutamine on nõuetekohaselt põhjendatud, palub [ühtlustamisamet] tal esitada nõutud tõendid ameti määratud tähtaja jooksul. Kui vastulause esitaja selliseid tõendeid enne tähtaja lõppemist ei esita, lükkab [ühtlustamisamet] vastulause tagasi.”

Vaidluse taust

7 Üldkohus kirjeldas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 1–12 vaidluse tausta järgmiselt:

„1 [New Yorker Jeans] esitas 31. oktoobril 2003 ühtlustamisametile […] määruse nr 40/94 […] alusel ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.

2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk FISHBONE.

3 Registreerimistaotlusega hõlmatud kaubad kuuluvad eelkõige 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 18 ja 25 [...]

[...]

5 [...] Vallis K.-Vallis A. [...] esitas 28. jaanuaril 2005 määruse nr 40/94 artikli 42 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 41) alusel vastulause taotletava kaubamärgi registreerimisele eespool punktis 3 nimetatud kaupade jaoks, tuginedes:

— 24. jaanuari 1994. aasta taotluse alusel 17. mail 1996 numbri 121579 all registreeritud Kreeka kujutismärk klassi 25 kuuluvate kaupade „T-särgid, rannariided” jaoks [...].

[…]

7 [New Yorker Jeans'i] taotluse alusel palus ühtlustamisamet 5. aprilli 2006. aasta kirjas [Vallis K.-Vallis A-l] esitada määruse nr 40/94 artikli 43 (nüüd määruse nr 207/2009 artikkel 42) alusel tõendid oma kaubamärgi kasutamise kohta hiljemalt 6. juuniks 2006. [Vallis K.-Vallis A.] esitas 6. juuni 2006. aasta kirjas tõendid, milleks oli 1. juuni 2006. aasta vande all antud ütlus ja mitu fotot.

8 [New Yorker Jeans] väitis 25. septembri 2006. aasta kirjas eelkõige seda, et esitatud tõendid ei ole varasema õiguse tegeliku kasutamise tõendamiseks piisavad. Ühtlustamisamet palus 14. novembri 2006. aasta kirjas [Vallis K.-Vallis A-l] esitada vastuse oma seisukohtadega 14. jaanuariks 2007.

9 Ühtlustamisametisse 15. jaanuaril 2007 saabunud kirjas esitas [Vallis K.-Vallis A.] muu hulgas täiendavad tõendid kasutamise kohta, milleks olid aastate 2000, 2001 ja 2003 tootekataloogid.

10 Vastulausete osakond rahuldas 26. mai 2008. aasta otsusega määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b alusel vastulause teatavate vaidlusaluste kaupade osas, milleks olid klassi 18 kuuluvad „seljakotid" ja kõik klassi 25 kuuluvad kaubad. Asjaomaste kaubamärkide segiajamise tõenäosuse tuvastamisel tugines vastulausete osakond eelkõige eelmainitud tootekataloogidele aastast 2001.

11 Hageja esitas 16. juulil 2008 määruse nr 40/94 artiklite 57–62 (nüüd määruse nr 207/2009 artiklid 58–64) alusel ühtlustamisametile vastulausete osakonna otsuste peale kaebuse.

12 [Vaidlusaluse otsusega] rahuldas ühtlustamisameti esimene apellatsioonikoda kaebuse osaliselt, klassi 18 kuuluvate „seljakottide" osas, ja jättis vastulausete osakonna otsuse jõusse klassi 25 kuuluvate kaupade osas. Apellatsioonikoda leidis esiteks, et vastulausete osakond arvestas põhjendatult 15. jaanuaril 2007 edastatud täiendavate tõenditega, ja tuvastas teiseks varasema Kreeka kaubamärgi tegeliku kasutamise kohta käesoleval juhul piisavate tõendite olemasolu. [...]"

Vaidlustatud kohtuotsus

8 New Yorker Jeans palus 14. oktoobril 2009 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavalduses Üldkohtul vaidlusalust otsust muuta, tunnistades apellatsioonikojale esitatud kaebuse põhjendatuks ning lükates tagasi vastulause klassi 25 kuuluvate kaupade osas. Teise võimalusena esitas New Yorker Jeans nõude, et see otsus tühistataks osas, millega tema kaebus rahuldamata jäeti ja jäeti jõusse otsus lükata tagasi registreerimistaotlus mainitud kaupade suhtes.

9 Oma hagi põhjendamiseks esitas New Yorker Jeans muu hulgas väite määruse nr 207/2009 artikli 42 lõigete 2 ja 3 ja artikli 76 lõike 2 ning määruse nr 2868/95 eeskirja 22 lõike 2 teise lause rikkumise kohta. Sellega seoses väitis ta, et apellatsioonikoda tegi vea, kui otsustas, et vastulausete osakond sai õiguspäraselt arvesse võtta täiendavaid tõendeid varasema kaubamärgi kasutamise kohta, mis esitati pärast ühtlustamisameti viimati nimetatud sätte alusel määratud tähtaja lõppemist.

10 Olles vaidlustatud kohtuotsuse punktides 23 ja 24 13. märtsi 2007. aasta otsusele kohtuasjas C-29/05 P: Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Kaul (EKL 2007, lk I-2213, punkt 42) tuginedes meelde tuletanud, et määruse nr 207/2009 artikli 76 lõike 2 sõnastuse kohaselt jääb pooltele üldreeglina – kui ei ole sätestatud teisiti – võimalus esitada faktilisi asjaolusid ja tõendeid pärast määruse nr 207/2009 alusel nende esitamiseks määratud tähtaja lõppemist, ning et ühtlustamisametil ei ole mingil juhul keelatud võtta arvesse faktilisi asjaolusid ja tõendeid, mis on esitatud hilinenult, lükkas Üldkohus New Yorker Jeans väite tagasi, sedastades kõnealuse kohtuotsuse punktides 25–34 sisuliselt järgmist:

„25 Määruse nr 2868/95 eeskirja 22 lõige 2 näeb ette, et kui vastulause esitaja peab määruse nr 207/2009 artikli 42 lõigete 2 või 3 alusel tõendama varasema kaubamärgi tegelikku kasutamist, palub ühtlustamisamet tal esitada nõutud tõendid ühtlustamisameti määratud tähtaja jooksul. Nimetatud eeskirja 22 teises lauses on lisatud, et kui vastulause esitaja selliseid tõendeid enne tähtaja lõppemist ei esita, lükkab ühtlustamisamet vastulause tagasi.

26 Viidatud teisest lausest tuleneb, et kui tõendid varasema kaubamärgi kasutamise kohta esitatakse pärast määratud tähtaja lõppemist, peab ühtlustamisamet põhimõtteliselt vastulause tagasi lükkama, ilma et tal oleks selles osas kaalutlusõigust. [...]

[...]

30 [T]uleb tõdeda, et kuivõrd [Vallis K.-Vallis A.] esitas tähtaegselt 6. juunil 2006 sellised asjakohased tõendid nagu vande all antud ütlus, arved ja fotod, siis on ta järginud määruse nr 2868/95 eeskirja 22 lõike 2 teises lauses nimetatud tähtaega. Lisaks puudub vaidlus selle üle, et pärast seda, kui hageja oli esitanud seisukoha, et nimetatud tõendid ei olnud piisavad, andis ühtlustamisamet [Vallis K.-Vallis A-le] võimaluse esitada oma seisukohad 14. jaanuariks 2007. Selles kontekstis võis vastulausete osakond arvesse võtta tõendeid, mille [Vallis K.-Vallis A.] esitas koos oma seisukohtadega nimetatud tähtaja jooksul.

31 Määruse nr 2868/95 eeskirja 22 lõiget 2 tuleb nimelt tõlgendada nii, et mitte miski ei takista selliste täiendavate tõendite arvessevõtmist, mis üksnes lisanduvad muudele, määratud tähtaja jooksul esitatud tõenditele, juhul kui algsed tõendid on küll asjakohased, kuid teine menetluspool väidab, et need ei ole piisavad. See kaalutlus, mis mingil juhul ei muuda eelviidatud eeskirja üleliigseks, on kohane veel enam selle tõttu, et [Vallis K.-Vallis A.] ei kuritarvitanud määratud tähtaegu, kasutades teadlikult venitamistaktikat või näidates üles ilmset hooletust.

[...]

33 Kuna käesolevas asjas pärast vastulausete osakonna poolt määratud tähtaega [Vallis K.-Vallis A.] poolt esitatud tõendid ei olnud esimesed ja ainsad tõendid kasutamise kohta, vaid need pigem täiendasid tähtaegselt esitatud asjakohaseid tõendeid, siis oli asjaolu, et hageja vaidlustas need tõendid, piisavaks õigustuseks [Vallis K.-Vallis A.] poolt koos oma seisukohtadega täiendavate tõendite esitamisele. Nende tõendite arvesse võtmine võimaldas vastulausete osakonnal ja seejärel apellatsioonikojal teha otsus varasema kaubamärgi tegeliku kasutamise kohta kõikide asjakohaste faktiliste asjaolude ja tõendite alusel.

34 [...] [J]äreldus, et vastulausete osakond toimis täiesti õiguspäraselt, võttes arvesse temale 15. jaanuaril 2007 esitatud katalooge, [on] kooskõlas vastulausemenetluse üldisema eesmärgiga, mille kontekstis on määruse nr 207/2009 artikli 76 lõiget 2 tõlgendatud selliselt, et hilinenult esitatud tõendeid tuleb arvesse võtta, kui need osutuvad asjakohasteks ning nende esitamise menetlusstaadium ja seonduvad asjaolud ei välista nende esitamist."

11 Üldkohus lükkas tagasi ka kaks muud New Yorker Jeansi poolt oma hagi põhjendamiseks esitatud väidet ja jättis hagi rahuldamata.

Poolte nõuded Euroopa Kohtus

12 Apellatsioonkaebuses palub New Yorker Jeans Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsuse ja rahuldada esimeses kohtuastmes esitatud hagi või teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtule lõpliku otsuse tegemiseks. Lisaks nõuab ta kõigi kohtukulude väljamõistmist ühtlustamisametilt.

13 Ühtlustamisamet palub jätta apellatsioonkaebuse rahuldamata ja mõista kohtukulud välja New Yorker Jeansilt.

Apellatsioonkaebuse analüüs

Poolte argumendid

14 Oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks esitab New Yorker Jeans ainsa väite määruse nr 207/2009 artikli 42 lõigete 2 ja 3 ja artikli 76 lõike 2 ning määruse nr 2868/95 eeskirja 22 lõike 2 rikkumise kohta.

15 New Yorker Jeans väidab peamiselt seda, et Üldkohus rikkus nimetatud sätteid, otsustades, et ühtlustamisameti võttis õiguspäraselt arvesse Vallis K.-Vallis A. poolt 15. jaanuaril 2007 esitatud täiendavaid tõendeid kasutamise kohta.

16 New Yorker Jeans leiab, et kuna ühtlustamisameti määratud algse tähtaja jooksul esitatud tõendid ei olnud varasema kaubamärgi tegeliku kasutamise tõendamiseks piisavad, siis oleks ühtlustamisamet määruse nr 2868/95 eeskirja 22 lõike 2 alusel pidanud vastulause tagasi lükkama, kuna see säte näeb sellega seoses ette erandi määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikes 2 ette nähtud reeglist.

17 See tõlgendus ei aseta vastulause esitajat põhjendamatult ebasoodsasse olukorda, sest viimane teadis vastulauset esitades, et vastava nõudmise korral võib tal olla vaja tõendada oma varasema kaubamärgi tegelikku kasutamist ja et tõendamata jätmise korral lükatakse ta vastulause tagasi, et talle antakse tõendite esitamiseks piisav tähtaeg ja et tal on lisaks võimalus taotleda selle tähtaja pikendamist. Lisaks jääb sellele menetluspoolele isegi tema vastulause tagasilükkamise korral võimalus taotleda hiljem äsja registreeritud märgi kehtetuks tunnistamist.

18 Teise võimalusena väidab New Yorker Jeans eespool viidatud kohtuotsuse Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Kaul punktile 44 tuginedes, et isegi kui tuleb jääda seisukohale, et täiendavate tõendite esitamine on lubatav, on Üldkohus samas rikkunud määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikest 2 tulenevat reeglit, mille kohaselt peab ühtlustamisamet uurima seda, kas hilinenult esitatud tõendid on asjakohased ja kas nendega arvestamist ei välista see menetlusstaadium, mil hilinenud esitamine toimub. New Yorker Jeans väidab, et sellega seoses kuritarvitas ühtlustamisamet oma kaalutlusõigust ja eiras tõhusa menetluse tagamise kohustust, kuna ta jättis kontrollimata, kas on uusi tõendeid, mis õigustavad sellist hilinenult esitamist, sest pelgalt see, kui teine menetluspool vaidlustab vastulause esitaja tõendid, ei ole selline uus tõend.

19 Ühtlustamisameti sõnul tõlgendas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses määruse nr 2868/95 eeskirja 22 lõiget 2 õigesti, tuvastades, et kui asjakohased tõendid kaubamärgi kasutamise kohta on sarnaselt käesoleva juhtumiga esitatud selle sätte alusel määratud tähtaja jooksul, siis ei ole selle sättega vastuolus see, kui kõnealuse kasutamise kohta esitatakse hiljem täiendavaid tõendeid.

20 Siseturu Ühtlustamise Amet leiab, et selline tõlgendus on lisaks kooskõlas eespool viidatud kohtuotsuses Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Kaul Euroopa Kohtu poolt esitatud põhimõtetega ning et selliste puhtalt täiendavate tõendite vastuvõtmine vastab üldreeglina selles kohtuotsuses kehtestatud eri kriteeriumidele.

Euroopa Kohtu hinnang

21 Mis esiteks puutub New Yorker Jeansi väite peamisesse osasse, siis on kohane esmalt meenutada, et määruse nr 207/2009 artikli 76 lõige 2 sätestab, et ühtlustamisamet võib jätta arvesse võtmata faktilisi asjaolusid ja tõendeid, mille asjaomased pooled on esitanud hilinenult.

22 Nagu Euroopa Kohus on otsustanud, tuleneb sellest sõnastusest, et üldreeglina ja kui ei ole sätestatud teisiti, jääb pooltele võimalus esitada faktilisi asjaolusid ja tõendeid pärast määruse nr 207/2009 alusel nende esitamiseks kehtestatud tähtaegade lõppemist, ning et ühtlustamisametil ei ole mingil juhul keelatud võtta arvesse faktilisi asjaolusid ja tõendeid, millele on tuginetud või mis on esitatud hilinenult (eespool viidatud kohtuotsus Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Kaul, punkt 42).

23 Täpsustades, et viimane „võib" sellisel juhul otsustada jätta need faktilised asjaolud või tõendid arvesse võtmata, jätab see säte ühtlustamisametile ulatusliku kaalutlusõiguse selle üle otsustamisel, kas neid tuleb arvesse võtta või mitte, millega seoses viimane oma otsust samas ka põhjendama peab (eespool viidatud kohtuotsus Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Kaul, punkt 43).

24 Mis täpsemalt puutub vastulausemenetluses varasema kaubamärgi tegeliku kasutamise kohta tõendite esitamisse, siis tuleb tõdeda, et kuigi määruse nr 207/2009 artikli 42 lõike 2 kohaselt peab vastulause esitanud varasema ühenduse kaubamärgi omanik registreerimistaotluse esitaja nõudmisel tõendama, et varasemat ühenduse kaubamärki on tegelikult kasutatud, ning et selliste tõendite puudumise korral lükatakse vastulause tagasi, puudub selles määruses säte, mis täpsustaks nende tõendite esitamise tähtaja.

25 Seevastu näeb määruse nr 2868/95 eeskirja 22 lõige 2 selles osas ette, et kui selline nõudmine esitatakse, siis palub ühtlustamisamet varasema kaubamärgi omanikul esitada tõendid kaubamärgi kasutamise või põhjendatud kasutamata jätmise kohta ühtlustamisameti määratud tähtaja jooksul.

26 Käesoleval juhul kohaldas ühtlustamisameti vastulausete osakond viimati nimetatud sätet ja määras Vallis K.-Vallis A.-le tähtaja selliste tõendite esitamiseks. Vaidlust ei ole selle üle, et selle tähtaja jooksul esitas Vallis K.-Vallis A. mitmeid eri tõendeid varasema kaubamärgi kasutamise kohta.

27 Järgmiseks tuleb meenutada, et nimetatud eeskirja 22 lõike 2 teises lauses on samuti täpsustatud, et kui tõendeid kaubamärgi kasutamise kohta enne ühtlustamisameti määratud tähtaja lõppemist ei esitata, lükatakse vastulause tagasi.

28 Kuigi selle sätte sõnastusest tõepoolest nähtub, et kui mingeid tõendeid asjaomase kaubamärgi kasutamise kohta ühtlustamisameti määratud tähtaja jooksul ei esitata, siis peab viimane vastulause tagasi lükkama, ei pea seevastu sellist otsust tegema siis, kui sellise kasutamise kohta on määratud tähtaja jooksul tegelikult tõendeid esitatud.

29 Sellisel juhul ning kui ei ole ilmne, et asjaomased tõendid on kaubamärgi tegeliku kasutamise tõendamise seisukohalt asjakohatud, peab menetlus korrakohaselt jätkuma. Nõnda peab ühtlustamisamet vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 42 lõikes 1 sätestatule kutsuma pooli nii sageli kui vajalik esitama märkused teiste poolte või ühtlustamisameti enese edastatud teadete kohta. Selles kontekstis, juhul kui vastulause hiljem tagasi lükatakse selle tõttu, et tõendid varasema kaubamärgi tegeliku kasutamise kohta ei ole piisavad, ei tulene see tagasilükkamine mitte sisuliselt menetlussätte, määruse nr 2868/95 eeskirja 22 lõike 2 kohaldamisest, vaid üksnes materiaalõigusnormi, määruse nr 207/2009 artikli 42 lõike 2 kohaldamisest.

30 Eeltoodud kaalutluste põhjal ning nagu Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuses tuvastanud, on siis, kui sarnaselt käesolevale juhule on ühtlustamisameti määratud tähtaja jooksul vastavalt määruse nr 2868/95 eeskirja 22 lõikele 2 esitatud asjaomase kaubamärgi tegeliku kasutamise seisukohalt asjakohasteks loetud tõendid, võimalik esitada täiendavaid tõendeid selle kasutamise kohta pärast määratud tähtaja lõppemist. Nagu Üldkohus on samuti õigesti otsustanud, ei ole taolisel juhul ühtlustamisametil mingil juhul keelatud talle määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikes 2 antud kaalutlusõigust kasutades võtta arvesse tõendeid, mis on esitatud hilinenult, nagu on meenutatud käesoleva otsuse punktides 22 ja 23.

31 Sellest järeldub, et ainus väide tuleb selle põhiosas tagasi lükata.

32 Teiseks väidab New Yorker Jeans kõnealuse väite teise võimalusena esitatud osas, et Üldkohus tegi vea, jättes tuvastamata ühtlustamisameti poolt käesoleval juhul oma kaalutlusõiguse väidetava kuritarvitamise, mis seisneb selle kontrollimata jätmises, kas hilinenult esitatud tõendid on asjakohased ja kas nendega arvestamist ei välista see menetlusstaadium, mil hilinenud esitamine toimub.

33 Mis puutub sellesse, kuidas ühtlustamisamet kasutab kaalutlusõigust hilinenult esitatud tõendite arvessevõtmiseks, siis on kohane meenutada, et Euroopa Kohus on varem otsustanud, et kui ühtlustamisamet lahendab asja vastulausemenetluse raames, siis võib selline arvessevõtmine olla põhjendatud eriti juhul, kui hilinenult esitatud tõendid võivad esiteks olla asjakohased seoses sellega,

milline otsus talle esitatud vastulause kohta langetatakse, ja teiseks ei välista seda menetlusstaadium, mil hilinenud esitamine toimub, ega sellega seotud asjaolud (eespool viidatud kohtuotsus Siseturu Ühtlustamise Amet *vs.* Kaul, punkt 44).

34 Sellega seoses nähtub eelkõige vaidlusaluse kohtuotsuse punktides 33 ja 34 olevatest Üldkohtu järeldustest, et nende hilinenult esitatud täiendavate tõendite – mille Vallis K.-Vallis A. esitas lisaks oma algselt esitatud tõenditele – arvessevõtmine võimaldas vastulausete osakonnal ja hiljem apellatsioonikojal kõigi asjakohaste faktiliste asjaolude ja tõendite põhjal tuvastada varasema kaubamärgi tegeliku kasutamise, ning menetlusstaadium, mil hilinenud esitamine toimus, ega sellega seotud asjaolud ei välistanud sellist arvessevõtmist.

35 Kuna seega on vaieldamatu, et hilinenult esitatud tõendite arvessevõtmine võimaldas ühtlustamisametil tuvastada varasema kaubamärgi tegeliku kasutamise, ei saa ilmselgelt nõustuda New Yorker Jeansi argumendiga, milles ühtlustamisametile heideti ette nende tõendite asjakohasuse kontrollimata jätmist.

36 Lisaks olgu märgitud, et vaidlustatud kohtuotsuse punktis 31 tuvastas Üldkohus, et Vallis K.-Vallis A. ei kuritarvitanud määratud tähtaegu, kasutades teadlikult venitamistaktikat või näidates üles ilmset hooletust, vaid piirdus sellega, et esitas täiendavad tõendid pärast seda, kui New Yorker Jeans oli Vallis K.-Vallis A. poolt esialgu esitatud asjakohased tõendid vaidlustanud.

37 Seega ei esine ühtki õigusnormi rikkumist Üldkohtu neis eri järeldustes, mis vaidlustatud otsuse punktist 28 nähtuvalt kuuluvad kaalutluste hulka, mille põhjal see kohus lükkas tagasi New Yorker Jeans argumendid seoses sellega, et apellatsioonikoda tegi vea, otsustades, et vastulausete osakond võis käesoleva juhtumi puhul arvesse võtta hilinenult esitatud tootekatalooge.

38 Eeltoodud kaalutluste põhjal ei saa nõustuda hageja ainsa väite selle osaga, mis esitati teise võimalusena ja milles apellant heidab Üldkohtule ette ühtlustamisameti poolt määruse nr 207/2009 artikli 76 lõikest 2 tuleneva kaalutlusõiguse kuritarvitamise tuvastamata jätmist.

39 Seega, kuna apellatsioonkaebuse ainsa väite kumbki osa ei ole põhjendatud, tuleb see väide tagasi lükata.

Kohtukulud

40 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 184 lõige 2 näeb ette, et kui apellatsioonkaebus on põhjendamatu, siis otsustab Euroopa Kohus kohtukulude jaotuse.

41 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1, mida kodukorra artikli 184 lõike 1 alusel kohaldatakse apellatsioonikaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna ühtlustamisamet on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja New Yorker Jeans on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud temalt välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (neljas koda) otsustab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG-lt.

Allkirjad